

62015CJ0269

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 26. októbra 2016 (*1)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (EHS) ?. 1408/71 — ?lánok 4 — Vecná pôsobnosť — Zrážky zo zákonných starobných dôchodkov, ako aj z ostatných doplnkových plnení — ?lánok 13 — Ur?enie príslušnej právnej úpravy — Bydlisko v inom ?lenskom štáte“

Vo veci C?269/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa ?lánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hof van Cassatie (Kasa?ný súdny dvor, Belgicko) z 18. mája 2015 a doru?ený Súdnemu dvoru 8. júna 2015, ktorý súvisí s konaním:

Rijksdienst voor Pensioenen

proti

Willemovi Hoogstadovi,

za ú?asti:

Rijksinstituut voor ziekte? en invaliditeitsverzekering

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: A. Borg Barthet, vykonávajúci funkciu predsedu desiatej komory, sudcovia E. Levits a F. Biltgen (spravodajca),

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zrete?om na písomnú ?as? konania,

so zrete?om na pripomienky, ktoré predložili:

—

belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs a L. Van den Broeck, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci N. Bonbled a A. Percy, advocaten,

—

Európska komisia, v zastúpení: G. Wils a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

so zrete?om na rozhodnutie prijaté po vypo?utí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 209, 1998, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 308; ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

2

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Rijksdienst voor Pensioenen (Štátny dôchodkový úrad, ďalej len „RVP“) a pánom Willemom Hoogstodom vo veci zrážok vykonaných z kapitálu doplnkových dôchodkov vyplatených tomuto naposledy uvedenému vo februári 2008.

Právny rámec

Právo Únie

3

V súlade s článkom 1 nariadenia (ES) č. 1408/71,

„...“

j)

„právne predpisy“ znamenajú zákony, nariadenia a iné právne predpisy, ako aj ostatné súčasnú a budúce ustanovenia na vykonanie opatrení každého členského štátu, vzťahujúce sa na časti a systémy sociálneho zabezpečenia upravené článkom 4 ods. 1 a 2 alebo na osobitné nepríspevkové dávky uvedené v článku 4 ods. 2a.

Tento pojem však nezahŕňa ustanovenia súčasných alebo budúcich kolektívnych zmlúv bez ohľadu na to, či boli rozhodnutím orgánu vyhlásené za všeobecne záväzné alebo sa ním rozšírila ich pôsobnosť. Avšak pokiaľ tieto kolektívne zmluvy:

i)

slúžia na zavedenie povinného poistenia, stanoveného zákonmi a nariadeniami, uvedenými v predchádzajúcom odseku,

alebo

ii)

zakladajú systém, spravovaný tou istou inštitúciou ako je tá, ktorá spravuje systémy, stanovené zákonmi a nariadeniami uvedenými v predchádzajúcom odseku,

môžu byť obmedzenia tohto pojmu kedykoľvek zrušené vyhlásením príslušného členského štátu,

ktorý bude špecifikovať systém ako taký, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie. Takéto vyhlásenie bude oznámené a uverejnené v súlade s ustanovením článku 97.

...“

4

V článku 4 ods. 1 nariadenia EÚ 1408/71 sa stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

a)

nemocenské dávky a dávky v materstve;

b)

dávky v invalidite vrátane tých, ktoré sú určené na udržanie alebo zlepšenie zárobkovej schopnosti;

c)

dávky v starobe;

d)

pozostalostné dávky;

e)

dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania;

f)

podpora pri úmrtí;

g)

dávky v nezamestnanosti;

h)

rodinné dávky.“

5

Článok 13 uvedeného nariadenia znie takto:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa uplatňujú v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

...

f)

na osobu, ktorá prestane podliehať právnym predpisom ?lenského štátu, bez toho, aby sa na ňu za?ali vz?ahovať právne predpisy iného ?lenského štátu v súlade s jedným z pravidiel stanovených v predchádzajúcich odsekoch alebo v súlade s jednou z výnimiek alebo jedným z osobitných ustanovení, ktoré sú uvedené v ?ládkoch 14 až 17, sa budú vz?ahovať právne predpisy ?lenského štátu, na území ktorého má bydlisko, a budú sa na ňu vz?ahovať iba tieto predpisy.“

6

?lánok 33 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Inštitúcia ?lenského štátu zodpovedná za vyplácanie dôchodku a uplat?ujúca právne predpisy, v zmysle ktorých sa príspevky v súvislosti s príspevkami na nemocenské dávky a dávky v materstve zrážajú z dôchodkov, je oprávnená uskuto?niť takéto zrážky, vypo?ítané v súlade s príslušnými právnymi predpismi, z dôchodkov vyplácaných takouto inštitúciou v takom rozsahu, aby náklady na dávky podľa ?ládkov 27, 28, 28a, 29, 31 a 32 znášala inštitúcia uvedeného ?lenského štátu.“

Belgické právo

7

Podľa ?lánku 191 prvého odseku bodu 7 wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (zákon o povinnom poistení zdravotnej starostlivosti a dávok, koordinovaný 14. júla 1994, Belgisch Staatsblad z 27. augusta 1994, s. 21524, ?alej len „koordinovaný zákon zo 14. júla 1994“, v znení uplatnite?nom v ?ase skutkových okolností vo veci samej):

„[Zrážka vo výške 3,55 % sa] uskuto?ní zo zákonných starobných, výsluhových, služobných a pozostalostných dôchodkov alebo z každého iného plnenia považovaného za rovnocenné s dôchodkom, ako aj z každého plnenia, ktoré má doplniť takýto dôchodok, aj keď tento ešte nebol nadobudnutý a priznaný, bu? na základe zákonných, vykonávacích alebo štatutárnych ustanovení alebo na základe ustanovení, ktoré vyplývajú z pracovnej zmluvy, interného predpisu podniku, podnikovej kolektívnej zmluvy alebo kolektívnej zmluvy pre odvetvie. Táto zrážka sa tiež uskuto?ní z každého plnenia nahradzujúce dôchodok alebo doplnok k dôchodku, ktoré sa poskytuje samostatne zárobkovo ?innej osobe v zmysle kolektívnej dohody alebo individuálneho prís?ubu dôchodku, uzatvorených podnikom.“

8

V zmysle ?lánku 3a koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 191, eerste lid 1, 7°, van de wet betreffende de de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (krá?ovské nariadenie, ktorým sa vykonáva ?lánok 191 prvý odsek bod 7 zákona o povinnom poistení zdravotnej starostlivosti a dávok, koordinovaného 14. júla 1994) z 15. septembra 1980, Belgisch Staatsblad z 23. septembra 1980, s. 10869), v znení uplatnite?nom v ?ase skutkových okolností vo veci samej:

„Vy?íslenie v mesa?ných sumách uvedené v ?lánku 2 ods. 1 sa uskuto?ní najskôr po uplynutí kalendárneho roku, v ktorom sa dôchodky a doplnkové plnenie vyplatili. Vy?íslenie jednorázovo poskytnutých plnení osobám, ktoré ešte nie sú dôchodcami, v mesa?ných sumách, však platí tiež

pre ďalšie roky, ktoré zostávajú do dosiahnutia bežného dôchodkového veku príjemcov týchto plnení. Prípadné saldo sa môže vrátiť až po zistení [RVP], že súhrnná hrubá suma dôchodkov a doplnkových plnení je nižšia než stanovená spodná hranica.“

9

Podľa článku 68 ods. 1 wet houdende sociale bepalingen (zákon o sociálnych ustanoveniach) z 30. marca 1994 (Belgisch Staatsblad z 31. marca 1994, s. 8866, ďalej len „zákon z 30. marca 1994“), v znení uplatniteľnom v špecifických okolnostiach vo veci samej, je potrebné chápať:

„...“

(c)

„doplnkové plnenie“ ako plnenie, ktoré doplní dôchodok uvedený v písmenách a) alebo b) – a to aj v prípade, že tento dôchodok ešte nebol nadobudnutý alebo priznaný buď na základe zákonných, vykonávacích alebo štatutárnych ustanovení, alebo na základe ustanovení, ktoré vyplývajú z pracovnej zmluvy, interného predpisu podniku, podnikovej kolektívnej zmluvy alebo kolektívnej zmluvy pre odvetvie bez ohľadu na skutočnosť, či toto plnenie je poskytnuté opakovane alebo vo forme kapitálu.

Za doplnkové plnenia v zmysle písmena c) sa tiež považujú:

dôchodky definované v písmene a) bode 1 vyplatené vo forme kapitálu;

všetky plnenia zaplatené osobe, bez ohľadu na jej postavenie, na vykonanie individuálneho prísľubu dôchodku...“

10

V zmysle článku 68 ods. 5 druhého a piateho pododseku zákona z 30. marca 1994:

„Belgická platobná inštitúcia príslušná na vyplácanie doplnkového plnenia vyplácaného po 31. decembri 1996 vo forme kapitálu, ktorého hrubá suma presahuje 2478,94 eura, uskutoční pri výplate tohto kapitálu ex officio zrážku vo výške 2 % hrubej sumy kapitálu.

...

Pokiaľ pri prvej výplate konečnej sumy zákonného dôchodku, ku ktorej dôjde po platbe kapitálu, sa percento zrážky, ktoré sa uskutoční podľa odseku 2, preukáže ako nižšie než percento zrážky, ktorá bola vykonaná z kapitálu, [RVP] vráti príjemcovi sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi výškou zrážky z kapitálu a sumou nadobudnutou vynásobením toho istého kapitálu percentom zrážky vykonanej na základe odseku 2. Pokiaľ dôjde k úhrade po šiestich mesiacoch po dni prvej platby konečnej sumy zákonného dôchodku, [RVP] dlží zo zákona príjemcovi úroky z omeškania z vrátených súm. Tieto úroky, ktorých sadzba je 4,75 percentuálnych bodov ročne, začnú plynúť od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí šesťmesačnej lehoty. Kráľ môže upraviť sadzbu týchto úrokov z omeškania.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11

Pán Hoogstad, ktorý je holandským štátnym príslušníkom, bol v špecifických okolnostiach od 1. novembra 1996 do 31. decembra 2004 zamestnancom belgického zamestnávateľa, ktorý mu prispieval na dva

doplňkové dôchodky. Po tom, čo skončil svoju profesijnú dráhu, sa pán Hoogstad usadil v priebehu roka 2007 v Írsku so svojou manželkou, ktorá je štátnou príslušníčkou tohto írskeho štátu.

12

Keď pán Hoogstad vo februári 2008 dosiahol vek 60 rokov, bol mu vyplatený kapitál z oboch doplnkových dôchodkov.

13

V Belgicku sa z dotknutého kapitálu vykonali dve zrážky. Prvá zrážka vo výške 3,55 % sa uskutočnila na základe článku 191 prvého odseku bodu 7 koordinovaného zákona zo 14. júla 1994 v prospech Institut national d'assurance maladie invalidité (Národný inštitút poistenia pre prípad choroby a invalidity), ktorého úlohou je rozdeľovať výnos medzi orgány zodpovedné za systém poistenia zdravotnej starostlivosti. Druhá zrážka vo výške 2 % bola priznaná v prospech RVP na základe článku 68 zákona z 30. marca 1994, aby sa posilnila solidarita medzi rôznymi kategóriami dôchodcov (solidárny príspevok) a výhľadovo zaviedli selektívne úpravy v prospech najnižších dôchodkov.

14

Žalobou podanou 31. decembra 2009 požadoval pán Hoogstad vrátenie súm, o ktoré takto prišiel, a to z dôvodu, že v prípade vyplatenia uvedených kapitálov nepodliehal belgickým právnym predpisom v oblasti sociálneho zabezpečenia.

15

Rozsudkom Arbeidsrechtbank Brussel (Pracovný súd Brusel, Belgicko) z 28. októbra 2011 sa Národnému inštitútu poistenia pre prípad choroby a invalidity a RVP uložila povinnosť vrátiť zrazené sumy. RVP po tom, čo mu bolo zamietnuté odvolanie na Arbeidshof Brussel (Pracovný súdny dvor Brusel, Belgicko), podal kasačný opravný prostriedok.

16

RVP tvrdí, že platby kapitálov z doplnkových dôchodkov pánovi Hoogstadovi boli vykonané na základe systémov, ktoré nie sú považované za „právne predpisy“ v zmysle článku 1 písm. j) prvého odseku nariadenia č. 1408/71, a že tieto kapitály teda nepatria do vecného rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. V dôsledku toho nie sú zrážky vykonané z doplnkových dôchodkov nezlučiteľné s článkom 13 ods. 1 uvedeného nariadenia.

17

Za týchto podmienok Hof van Cassatie (Kasačný súdny dvor, Belgicko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že bráni výberu príspevku ako zrážky vykonanej podľa článku 191 prvého odseku bodu 7 koordinovaného zákona zo 14. júla 1994, ako aj solidárneho príspevku podľa článku 68 zákona z 30. marca 1994 o sociálnych ustanoveniach, z plnení poskytovaných v rámci belgického doplnkového dôchodkového systému, ktoré nie sú právnymi predpismi v zmysle článku 1 písm. j) prvého odseku tohto nariadenia, pokiaľ majú byť dôchodkové dávky vyplatené oprávnenej osobe, ktorá nebýva v Belgicku a ktorá podľa článku 13 ods. 2 písm. f) uvedeného nariadenia podlieha právnym predpisom systému sociálneho zabezpečenia belgického štátu jej miesta bydliska?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti

18

Na úvod belgická vláda uvádza, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný, pretože vnútroštátny súd vychádza z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého zrážky z dávok z belgických systémov doplnkových dôchodkov sú definitívne a neumožňujú vrátenie. Prítom keďže boli pôvodne zrazené sumy vrátené v plnej sume, nie je požadovaný výklad skutočne užitočný pre vyriešenie sporu dotknutého v konaní vo veci samej.

19

Podľa ustálenej judikatúry prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil potrebu rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdny dvor. Preto pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 15. júna 2000, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, bod 20, ako aj z 25. októbra 2012, Folien Fischer a Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, bod 25).

20

Odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke, ktorú položil vnútroštátny súd, možno len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijaký vzťah ku skutočnosti alebo predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo aj vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové alebo právne podklady nevyhnutné na to, aby užitočne odpovedal na otázky, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 27, ako aj z 28. februára 2012, Inter-Environnement Wallonie a Terre wallonne, C-41/11, EU:C:2012:103, bod 35).

21

V prejednávanej veci však o taký prípad nejde, pretože vnútroštátny súd jasne uviedol dôvody, pre ktoré položil prejudiciálnu otázku, a odpoveď na túto otázku je pre nevyhnutnú na účely vyriešenia sporu, o ktorom rozhoduje.

22

Preto návrh na začatie prejudiciálneho konania treba považovať za prípustný.

O veci samej

23

Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje výber sociálneho príspevku z dávok pochádzajúcich zo systémov doplnkových dôchodkov, hoci príjemca týchto doplnkových dôchodkov nemá bydlisko v tomto členskom štáte a uplatnením článku 13 ods. 2 písm. f) uvedeného nariadenia podlieha právnym predpisom systému sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom má bydlisko.

24

Na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu na túto otázku je potrebné na úvod pripomenúť, že podľa článku 1 písm. j) prvého odseku nariadenia č. 1408/71 pojem „právne predpisy“ označuje pre každý členský štát zákony, nariadenia a iné právne predpisy, ako aj ostatné súčasné a budúce ustanovenia týkajúce sa odvetvia a systémov sociálnych zabezpečení uvedených v článku 4 ods. 1 a 2 tohto nariadenia.

25

Pojem „právne predpisy“ však v súlade s druhým odsekom článku 1 písm. j) nezahŕňa ustanovenia existujúcich alebo budúcich kolektívnych zmlúv bez ohľadu na to, či boli rozhodnutím štátneho orgánu vyhlásené za všeobecne záväzné alebo sa ním rozšírila ich pôsobnosť.

26

Aj keď zo samotnej formulácie prejudiciálnej otázky vyplýva, že dávky zo systémov doplnkových dôchodkov, ktoré poberá pán Hoogstad v konaní vo veci samej, „nie sú právne predpisy v zmysle článku 1 písm. j) prvého odseku nariadenia č. 1408/71“, nič to nemení na skutočnosť, že príspevok vybraný z týchto systémov doplnkového dôchodku môže patriť do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

27

Súdny dvor okrem toho už rozhodol, že pojem „právne predpisy“ je charakteristický širokým obsahom, ktorý zahŕňa všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté členskými štátmi, a musí byť chápaný ako pojem zahŕňajúci všetky vnútroštátne opatrenia uplatniteľné v danej oblasti (rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 32).

28

V tomto kontexte Súdny dvor spresnil, že určujúci prvok na účely uplatnenia nariadenia č. 1408/71 spočíva v priamej a dostatočne relevantnej súvislosti predmetného ustanovenia so zákonmi upravujúcimi časti systému sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 4 nariadenia č. 1408/71 (rozsudky z 18. mája 1995, Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, bod 23; z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-34/98, EU:C:2000:84, bod 35; z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-169/98, EU:C:2000:85, bod 33, ako aj z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 23).

29

Okolnosť, že zrážka je vnútroštátnou právnou úpravou označená za „daň“, nevylučuje, že vzhľadom na nariadenie č. 1408/71 môže byť tá istá zrážka považovaná za zrážku spadajúcu do pôsobnosti tohto nariadenia (rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123,

bod 24 a citovaná judikatúra).

30

Ďalej Súdny dvor rozhodol, že zrážky, ktoré sa netýkajú príjmov zo zárobkovej činnosti a náhradných príjmov zamestnancov, ale príjmov z majetku, môžu patriť do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, ak sa zistí, že prostriedky z nich zrazené sú priamo a osobitne spojené s financovaním určitých odvetví sociálneho zabezpečenia v dotknutom členskom štáte (rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 28).

31

K rovnakému záveru je potrebné dospieť v prípade takých zrážok, o aké ide v spore vo veci samej, ktoré sa týkajú systémov doplnkových dôchodkov, keďže prostriedky týchto príspevkov sú priamo a osobitne spojené s financovaním určitých odvetví sociálneho zabezpečenia v dotknutom členskom štáte.

32

Tento výklad navyše podporuje aj cieľ nariadenia č. 1408/71, ako aj zásady, na ktorých je toto nariadenie založené.

33

S cieľom zabezpečiť voľný pohyb pracovníkov Európskej únie a vychádzajúc vo vzťahu k rôznym vnútroštátnym právnym predpisom zo zásady rovnosti zaobchádzania, nariadenie č. 1408/71 totiž zaviedlo vo svojej hlave II koordinačný systém, ktorý upravuje najmä určovanie právnych predpisov uplatniteľných na zamestnancov alebo na samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré za rôznych okolností využívajú svoje právo na voľný pohyb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. apríla 2008, Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, bod 20; z 3. marca 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, body 25 a 28, ako aj z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 34).

34

Dôsledkom komplexného charakteru systému kolíznych noriem je, že zákonodarcom každého členského štátu sa odníma právomoc určiť podľa vlastnej úvahy rozsah a podmienky uplatňovania svojej vnútroštátnej právnej úpravy, pokiaľ ide o osoby, ktoré im podliehajú, a pokiaľ ide o územie, v rámci ktorého majú vnútroštátne ustanovenia účinky (rozsudok z 10. júla 1986, Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, bod 14; rozsudok z 5. novembra 2014, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, bod 54, ako aj z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 35).

35

V tejto súvislosti článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje, že osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú iba právnym predpisom jedného členského štátu, čo teda vylučuje, s výhradou prípadov stanovených v článkoch 14c a 14f, akúkoľvek možnosť kumulácie viacerých vnútroštátnych právnych predpisov pre to isté obdobie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. mája 1977, Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, bod 11, a z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 36).

36

Zásada uplatnenia predpisov len jedného štátu v oblasti sociálneho zabezpečenia má predísť ťažkostiam, ktoré by mohli vyplynúť zo súčasného uplatnenia predpisov viacerých členských štátov, a odstrániť nerovnosť v zaobchádzaní, ktorá by pre osoby pohybujúce sa v rámci Únie bola dôsledkom čiastočnej alebo úplnej kumulácie uplatniteľných právnych predpisov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-34/98, EU:C:2000:84, bod 46; z 15. februára 2000 Komisia/Francúzsko, C-169/98, EU:C:2000:85, bod 43, a z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 37).

37

Zásada uplatnenia jednej právnej úpravy sa však uplatňuje len v situáciách, na ktoré odkazuje článok 13 ods. 2, ako aj články 14 až 17 nariadenia č. 1408/71, v rozsahu, v akom určujú kolízne normy, ktoré je potrebné použiť v rôznych prípadoch.

38

Od doby, keď nariadenie Rady (EHS) č. 2195/91 z 25. júna 1991 (Ú. v. EÚ L 206, 1991, s. 2), ktorým sa mení nariadenie č. 1408/71, zaviedlo bod f) do článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1408/71, sa zásada uplatnenia jednej právnej úpravy uplatňuje aj na pracovníkov, ktorí definitívne ukončili svoju zárobkovú činnosť.

39

V prejednávanom prípade je potrebné zdôrazniť, že v súlade s ustanoveniami článku 13 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 1408/71 pán Hoogstad, ako dôchodca s bydliskom v Írsku, podlieha právnym predpisom tohto členského štátu v oblasti sociálneho zabezpečenia a iný členský štát teda nemôže voči nemu, pokiaľ ide o dávky doplnkových dôchodkov, uplatniť právne predpisy zavádzajúce príspevky, ktoré vykazujú priamu a dostatočne relevantnú spojitosť s právnymi predpismi upravujúcimi aspoň sociálneho zabezpečenia vymenované v článku 4 nariadenia č. 1408/71.

40

Toto konštatovanie nie je možné vyvrátiť ustanoveniami článku 33 nariadenia č. 1408/71, v zmysle ktorých je členský štát oprávnený vybrať od poberateľov dôchodkov príspevok na nemocenské poistenie, ak znáša náklady na zodpovedajúce dávky.

41

Článok 33 nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať s odkazom na články 27, 28 a 28a oddielu 5 kapitoly I hlavy III nariadenia uplatniteľného na dôchodky dôchodcov a ich rodinných príslušníkov, ktoré upravujú buď situácie, v ktorých sa poberá splatný dôchodok alebo penzia na základe uplatnenia právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov alebo situácie, v ktorých dôchodca poberá dôchodok v zmysle právnych predpisov jedného členského štátu, ale nemá žiadne právo na dávky v krajine svojho bydliska (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2000, Sehrer, C-302/98, EU:C:2000:322, bod 26).

42

Následne nie je možné z existencie hmotnoprávnych pravidiel týkajúcich sa práv dôchodcov na dôchodky, ktoré v nijakom prípade nie sú uplatniteľné na doplnkové dôchodky, ktoré sa zakladajú na zmluvných ustanoveniach (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. januára 1992, Komisia/Francúzsko, C-57/90, EU:C:1992:10, bod 20), odvodiť, že zrážka sociálnych príspevkov,

ktoré sa vyberajú z týchto doplnkových dôchodkov je kompatibilná so zásadou uplatnenia jednej právnej úpravy uvedenej v článku 13 ods. 1 nariadenia EHS 1408/71.

43

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné odpovedať na položenú otázku, že článok 13 ods. 1 nariadenia EHS 1408/71 bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje výber príspevkov, ktoré majú priamu a dostatočne relevantnú spojitosť so zákonmi, ktoré upravujú systémy sociálneho zabezpečenia vymenované v článku 4 uvedeného nariadenia, z dávok pochádzajúcich zo systémov doplnkových dôchodkov, hoci príjemca týchto doplnkových dôchodkov nemá bydlisko v tomto členskom štáte a na základe článku 13 ods. 2 písm. f) toho istého nariadenia podlieha právnym predpisom v oblasti sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom má bydlisko.

O trovách

44

Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdnym dvorom (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 13 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) EHS 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) EHS 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) EHS 1606/98 z 29. júna 1998, bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje výber príspevkov, ktoré majú priamu a dostatočne relevantnú spojitosť so zákonmi, ktoré upravujú systémy sociálneho zabezpečenia vymenované v článku 4 uvedeného nariadenia, z dávok pochádzajúcich zo systémov doplnkových dôchodkov, hoci príjemca týchto doplnkových dôchodkov nemá bydlisko v tomto členskom štáte a na základe článku 13 ods. 2 písm. f) toho istého uvedeného nariadenia podlieha právnym predpisom v oblasti sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom má bydlisko.

Podpisy

(*1) Jazyk konania: holandčina.